

ఈ వారం కథ

— సదానంద్ శారద

దుష్టులకు దూరంగా వుండాలన్న జాగ్రత్త నిజానికి దుష్టులకే ఉపయోగిస్తుంది. అలా అని అందరూ దుష్టులను ఎదిరించలేరు. నిస్సహాయ స్థితిలో వున్న వాళ్ళ సంగతైతే చెప్పనవసరం లేదు. దుర్మార్గం కొనసాగడమూ జరుగుతున్న కథే, దాన్ని ప్రతిఘటించడమూ జరుగుతున్న కథే.

జరుగుతున్న కథ

శ్యామల కళ్లైతి భర్త మొహంలోకి చూసింది. చిప్పిల్లిన ఆమె కళ్ళను చూసి చలించి పోయాడు శేఖర్.

“ఏమైంది శ్యామా?” అని అనునయంగా అడిగాడు.

దుమికే కన్నీళ్లను మునిపంట ఆసి ... రెండు వేళ్లతో కనుకొలుకులు అదిమిపట్టింది శ్యామల ...

ఆమెకు మరింత చేరువగా వెళ్లడానికి ... అవిటివదైన శేఖర్ చేతికర్ర పహాయంతో కుర్చీలోంచి లేవబోయాడు.

అది గమనించిన శ్యామల కంగారుగా తనే అతనికి దగ్గరగా వచ్చి తిరిగి కుర్చీలో కూర్చో బెట్టింది.

అప్పుడు చిప్పిల్లిన ఆమె కళ్ల మరింతగా స్పష్టంగా కనిపించాయి శేఖర్ కు.

ఆమె చేతిని తన గుండె మీద పెట్టుకుంటూ — “శ్యామా నీ మనసెందుకో గాయపడింది. ఏం జరిగిందో చెప్పకపోతే నేనెంత తల్లడిల్లిపోతావో అర్థం చేసుకోలేవా?....” అన్నాడు శేఖర్. ఆ మాటలు అంటున్నప్పుడు అతని గొంతు జీర పోయింది... కంఠం ఆర్ద్రంగా వణికింది.

వెక్కి వెక్కి ఏదేంతగా దుఃఖం సాంగు కొచ్చింది శ్యామలకు. కాని నిగ్రహించుకుంది.

భర్త మనసు బాధపడడం ఆమె భరించలేదు. ముందుగా తనను తాను సంబాలించుకొని, ప్రశాంతంగా భర్తకు ఆ విషయం చెప్పాలి అనుకుంది —

యాక్సిడెంట్ లో కాలు పోగొట్టుకొని ఇప్పుడిప్పుడే కోలుకుంటున్నాడు శేఖర్.

పూర్తిగా కోలుకున్నాక కూడా అతడు తిరిగి ఫ్యాక్టరీకి వెళ్ళే అవకాశం లేదు. శేఖర్ ఒక ప్రైవేట్ ఫ్యాక్టరీ కార్మికుడు. యాక్సిడెంట్ జరిగింది పనిచేస్తున్నప్పుడు కాదు. ఫ్యాక్టరీ ఆవరణలో కాదు. కనుక అతనికి నష్టపరిహారం రాదు. మరో తేలికపాటి ఉద్యోగమేదైనా ఆ ఫ్యాక్టరీలో దొరికే వీలు లేదు. ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలే కఠినంగా గేట్లు మూసేస్తుంటే ... ఇక ప్రైవేట్

10-4-92 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య పరిషత్ వారి ప్రచురణ

కొత్త సంవత్సరాది లో కోకిలమ్మ!

మధుర మంజుల గాన మా మావి నుండి
వచ్చి చేరగ నా గుండె విచ్చుకొనియె
అందజేసిన దెవ్వరో అమృత ఝరుల?
కొత్త సంవత్సరాదిలో కోకిలమ్మ
ఎండ దెబ్బకు నా శక్తి కొండజేరె,
అలసి నీడను జేరితి నంతలోనే
గొంతువిప్పి విశ్రాంతి నా గుండె కొనగె
కొత్త సంవత్సరాదిలో కోకిలమ్మ
నీణ, వయొలిన్, సీతారలు వేణువులును
తలలు వంచెను సుమధుర గళము విప్ప
సాటి నీకెవ్వరీ రసజగతిలోన
కొత్త సంవత్సరాదిలో కోకిలమ్మ
నీదుగాన వర్షమ్ములో నీదులాడి
ఆమని యెడద సంగీత ధామమాయె
ననుతులర్పించునట్టి గానామృతముకు
కొత్త సంవత్సరాదిలో కోకిలమ్మ

డి.లక్ష్మణాచార్య

అప్పటికే వరండాలో నిల్చున్న ఆ పిల్లలు చలికి వాణికిపోతున్నారు. చివర నుంచున్న పిల్లల తలలు తడిశాయి.

వ్యూసు రామస్వామి అక్కడే వున్నాడు.

“కాదమ్మా - తాళం చెవులు నా దగ్గర లేవు” అన్నాడు.

ఆశ్చర్యపోయింది శ్యామల.

“నీ దగ్గర లేనా? ఏమయ్యాయి?” అని అడిగింది.

చెప్పడానికి తటపటాయించాడు రామస్వామి. శ్యామల గద్దించి అడిగేసరికి - “సర్పంచ్ తీసుకున్నాడమ్మా” అని చెప్పాడు మెల్లగా.

“ఆయనెందుకు తీసుకుంటాడు!” మరింత ఆశ్చర్యపోయింది శ్యామల.

కొత్తగా ట్రాన్స్ఫర్ వచ్చింది కనుక ఆ బడి వ్యవహారం పూర్తిగా ఆమెకింకా తెలియదు.

“అప్పుడప్పుడూ అలాగే తీసుకుంటారండీ” మీరేం పట్టించుకోకండి అన్నట్లు చెప్పింది తోటి టీచర్.

కానీ వర్షంలో తడుస్తూ ... పిల్లలు చలికి వాణికిపోతుంటే చూస్తూ వూర్కోలేకపోయింది శ్యామల.

“ఇది గవర్నమెంటు స్కూలు. ఆయన సొంత అత్త కాదు. గొడుగు తీసుకొని తాళాలు అడుక్కరా” అని చెప్పింది రామస్వామిలో.

“ఆయన జోలికి పోకండమ్మా...” అనుభవజ్ఞుడైన రామస్వామి సలహా ఇచ్చాడు.

“జోలికి పోవడమేటి! స్కూలు గదిని తన సొంత ఆస్తిలా వాడుకుంటే చూస్తూ వూర్కోవాలా? అసలు స్కూలు గదిలో ఆయనకేం పని?”...

జనాబు చెప్పలేదు రామస్వామి. తలవొంచుకున్నాడు.

“తాళాలు అడుక్కరమ్మన్నా కదా?.....”

“పొద్దుగాల్సే వూరికిపోయింది....” అని చెప్పాడు రామస్వామి.

శ్యామల ఆగ్రహంతో వాణికిపోయింది. ఆమె మొహం జేపురించింది.

“ఇక్కడ పిల్లలు చలికి వాణుకుతూ అవస్థ పడుతుంటే ... ఇది తన ఇల్లయినట్టు గదికి తాళం వేసుకొని వూరికి వెళ్ళిపోతాడా! ఈ స్కూల్ ఇన్ చార్జ్ హెడ్ గా నాకు విద్యార్థుల క్షేమం ముఖ్యం - ఆ తాళం పులగొట్టు” అని ఆదేశించింది శ్యామల.

ఇక సలహాలు ఇవ్వడానికి భయపడ్డాడు రామస్వామి. ఆమె చెప్పినట్టు చేశాడు.

తాళం పగులగొట్టి తలుపులు తెరిచాడు.

ఆ గదిలోని దృశ్యాన్ని చూసి నివ్వెరపోయింది శ్యామల.

బెంచీలు దగ్గరికి వేసి వున్నాయి. వాడిపోయిన పూలు ... పగిలిన గాజుముక్కలు కనిపించాయి ...

కోసంతో శ్యామల మొహం మరింత కంది పోయింది ఆ మాత్రం స్పృహనలేకపోతే ఆమె టీచర్ కాదు.

ఆ గదిని శుభం చేయించి ... పిల్లలను కూర్చోబెట్టింది.

ఊరి నుంచి తిరిగి వచ్చిన తరువాత సంగతి తెలిసిన సర్పంచ్ సర్పంచ్ లాబునకొట్టాడు. ‘పాము పగ’ అని ఇలాంటి పాముల్ని చూసే అన్నారేమో!

శ్యామల అనే టీచర్ ఊరి రాజకీయాల్లో జోక్యం చేసుకుంటున్నదనీ, స్కూలుకు వారాని కొకసారి వచ్చి సంతకంపెట్టి వెళ్ళిపోతున్నదనీ సర్పంచ్ విద్యాశాఖ అధికారులకు కంప్లెయింట్ ఇచ్చాడు. అంతటితో వూర్కోలేదు. ఆమెను బజారుకీడ్చాలనే వుద్దేశంతో ఆ కంప్లెయింట్ ని ప్రతికలక్కాడా విదుదల చేశాడు.

ఆ సమాచారం ప్రతికల్లో వచ్చింది. నై అధికారుల నుంచి శ్యామలకు సంజాయిషీ నోటీస్ కూడా అందింది. సర్పంచ్ కు జడిసి నిజం చెప్పడానికి తోటి టీచర్లు కానీ, వ్యూసు రామస్వామి కానీ ముందుకు రాలేదు.

శ్యామలను ఏకాకిని చేసి తీవ్ర మానసిక

సంస్థలకు కార్మికుల పట్ల కనికరాలుంటాయా? అందుకే ... తాను చేస్తున్న టీచర్ వుద్యోగానికి రాజీనామా చేస్తాను అన్నమాట నోటిదాకా వచ్చినా బయటికి అవలేకపోయింది శ్యామల.

అప్పుడప్పుడే బడికి వెళ్తున్న తమ పాప భవిష్యత్తు కూడా ఆమె కళ్లలో మెదిలింది.

తమ ప్రేమ వివాహాన్ని అంగీకరించని చిన్న మనసుగల ఇరువైపు పెద్దలు గుర్తుకొచ్చారు.

ఇక దుఃఖాన్ని ఆపుకోలేకపోయింది. భర్త చాతీపై తల వాల్చి వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది.

ఆమె తల నిమురుతున్న శేఖర్ కళ్ల కూడా చెమ్మగిల్లాయి.

ఏదో జరిగింది - చెప్పలేక ... ఆ బాధకు తట్టుకోలేక తనలో తానే కుమిలిపోతున్నది శ్యామల అని అర్థం చేసుకున్నాడు.

హైద్రాబాద్ పాలిమెరలో, రంగారెడ్డి జిల్లాలో వుంది బడి. రోజూ సీటీ బస్సులో బడికిపోయి వస్తుంది శ్యామల.

ఒకరోజు బస్సు దిగి వూరిలో అడుగుపెట్టింది - అప్పటికే పచ్చి కుండలా వుంది ఆకాశం. ఏ క్షణంలోనైనా కుండపోతగా వర్షం కురిసేట్టు వుంది. వడివడిగా స్కూలు వైపు వడుస్తోంది. ఆమె బడి ఆవరణలో అడుగుపెట్టగానే ఒక ఒక చినుకులు రాలసాగాయి. బ్యాగ్ ను తలపై పెట్టుకొని స్టాఫ్ రూంకు పరుగెత్తింది.

అదే స్టాఫ్ రూం - అదే ఆఫీసు గది - అదే హెడ్ మాస్టర్ గది - హెడ్ మాస్టరంటూ ప్రత్యేకంగా ఆ బడికి ఇంకా ఎవరూ రాలేదు. ప్రభుత్వ పాఠశాలల పనితీరే వింతగా వుంటుంది. ఎక్కడలేని పొదుపు పాఠశాలల విషయం వచ్చేసరికే గుర్తుకొస్తుంది ప్రభుత్వానికి!

శ్యామల సీనియర్ కనుక హెడ్ మిస్ట్రెస్ బాధ్యత తనే నిర్వహిస్తోంది.

మొదటి పీరియడ్ మూడవ తరగతికి క్లాసు. వుంది శ్యామలకు. వర్షం మూలంగా అప్పటికే పావుగంట ఆలస్యమయింది. రిజిస్టర్, డిస్టర్, చాక్స్ తీసుకుని గబగబా క్లాసుకు వెళ్ళింది. తల మీద ముత్యాల్లా మెరుస్తున్న వర్షపు చుక్కల్ని ఆమె తుడుచుకోలేదు. మొహం మీది తేమను తుడుచుకోలేదు.

వరండాలోనే ఎదురయ్యారు ఆ తరగతి పిల్లలు. తరగతి గది మూసి వుంది. తాళం వేసి వుంది.

“అరే - రామస్వామి ఏడో? మీ క్లాసు తాళం తీయలేదా?” అని అడుర్గా అడిగింది శ్యామల.

10-4-92 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్రావారపత్రిక

ఆందోళనకు గురి చేశాడు సర్పంచ్.

రెండు రోజులుగా ఆ దిగులు గుట్టను ... ఆ అగ్ని సర్పతాన్ని తనలో తానే మోస్తూ కుమిలిపోతున్నది శ్యామల. తాను చెప్పేవిజాన్ని వినిపించుకునే వారు లేరు. పట్టించుకునే వారు లేరు. అయినా ఆమె భయపడలేదు. నిజం చెప్పడానికి తోటి టీచర్లు ఒక్కరు కూడా ముందుకు రానందుకు బాధపడింది.

విషయం విన్న శేఖర్ విధి నిర్వహణలో ఆమె చూపిన ధైర్యానికి మెచ్చుకున్నాడు.

“నీ కర్తవ్యాన్ని సువ్యు నిర్వర్తించావు. గో ఎ హెడ్ శ్యామా - నీకిచ్చిన నోటీసుకు జవాబు రాసి స్వయంగా మీ ఆఫీసర్ కు అందించు. జరిగింది జరిగినట్లు ఆయనకు వివరించు. ఒక్కోసారి ఆఫీసర్లలో మంచి ఆఫీసర్ వుండవచ్చు” అని భార్య వెన్ను తట్టి ఆమెను ప్రోత్సహించాడతను.

ఆ ప్రోత్సాహం, ఆ వెలుగు మాటలు ఆమె ఆనేదనా చీకట్లను తొలగించాయి. తుపాను వెలిసింది.

ఆమె మనసు ఇప్పుడు ఎంతో ప్రశాంతంగా వుంది.

భర్త చెప్పినట్లుగా ఆమె స్వయంగా ఆఫీసర్ కు జరిగింది వివరించాలని నిర్ణయించుకుంది.

ఆ రోజే ఆమె విద్యా శాఖ కార్యాలయానికి వెళ్ళింది. అక్కడ పూహించని పరిణామం జరిగింది.

ఆఫీసర్ చెప్పిన విషయం విని ఆమె ఆశ్చర్యపోయింది.

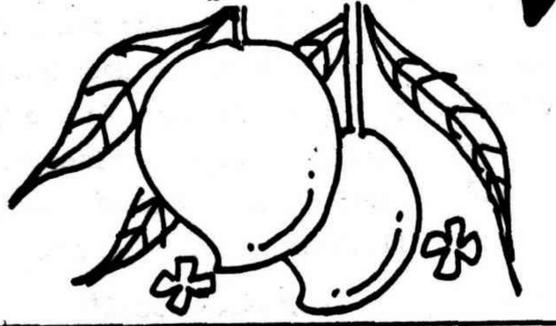
సర్పంచ్ తన కంప్లైంట్ ను వాసను తీసుకున్నాడట!

సాము వచ్చి విషాన్ని తిరిగి పీల్చేసుకోవడం విజమేనా!!

స్కూల్లో అడుగుపెట్టిన తరువాత రామస్వామి చెబితేగాని తెలియలేదు శ్యామలకు. ఆ సాము చేత విషాన్ని వాసను మింగించిన మంత్రగాళ్ళెవరో!!

“ఇంకోసారి స్కూలు వ్యవహారాల్లో తలదూర్చి వెధవ వేషాలు వేస్తే సర్పంచ్ ను సరికేస్తామని వాళ్ళు హెచ్చరించారట కూడా!!

ఆ మాటలు సంబరంగా ... ధైర్యంగా చెప్పసాగాడు రామస్వామి...”

10-4-92 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్రవార్తాపత్రిక

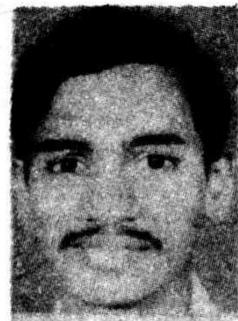
చుప్పజ్జిలా...

చిద్విలాసం అంటే?

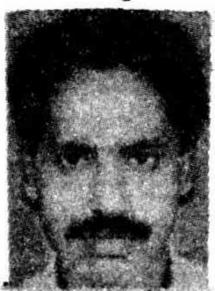
* ఆఫీసరు నవ్వు!

— పి.సత్యనారాయణ, విశాఖపట్నం

* విలాసంగా జీవించుట

— ఎ.శ్రీనివాసరావు, ఖమ్మం

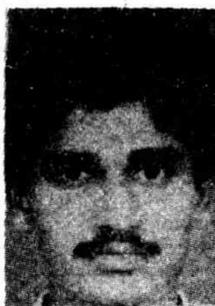
* 'జ్యోతి'లో నా ఫోటో చూస్తే కలిగే ఆనందం

— వి.రాంబాబు, తాటిపాక

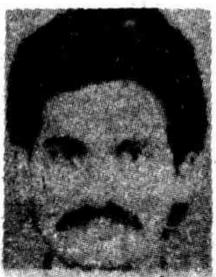
* ఏదీ పట్టకపోవడం

— పి.మురళిరావు, హైదరాబాద్

* భార్య గర్భవతిగా అవస్థపడుతుంటే భర్త మగాడినని గర్వపడడం

— ఎన్.విక్రమాధరారాజు, గోదావరిఖని

* నెలాఖరున అవిలేవు. ఇవిలేవు అన్నప్పుడు.

— ఎల్.ఆర్.శ్రీనివాసరెడ్డి, కడప

* విచిత్రమైన మాయ

— పి.ఎన్.శివయ్య, కడప

* రెండుపూటలా అన్నం దొరకుట

— ముత్యాల వెంకట, ఖమ్మం

* బడ్జెట్ చూసి నవ్వలేకపోవడం

— కొప్పర్తి జనార్దన్, బుచ్చిరెడ్డిపాలెం

* ఎన్నికయ్యాక పార్టీని వదలడం.

— పరిటాల రామారావు, ఏలూరు

* నన్ను పొగడినపుడు పట్టలేని ఆనందంతో నేను చేసేది.

— నిమ్మగడ్డ కోమరి, గుణదల

* ఎంత సరిపొయినా ఆదాయంపన్ను కట్టకపోవడం

— అల్లాడి సత్యమ్మ, సుల్తాన్ నగర్

◆ ఈ వారం ప్రశ్న! * ప్రయాణం అంటే?

ప్రతిక మీ చేతికి అందిన వెంటనే ఈ ప్రశ్నకి మీ సమాధానంతో పాటు మీ ఫోటోను కూడా పంపిన యెడల ప్రచురించగలం.